

præcis den samme som ventetiden i 2008 – før konflikten.

Kl. 21:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til statsministeren.

Kl. 21:34

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er jo ikke sundhedsminister, og jeg kan ikke alle de her detaljer, men jeg må bare sige i forhold til det forslag, som Folketinget vedtog, og som gik ud på, at man sagde, at hvis en patient flytter sig hen over en amtsgrænse og tager en given sum penge med, er det de samme penge, den patient som udgangspunkt tager med, hvis vedkommende flytter sig fra et amtssygehus og ud på et privat sygehus, at hvis Socialdemokratiet syntes, det var et forkert forslag, forstår jeg ikke, hvorfor de stemte for det. Det må jeg bare sige, og jeg kan jo ikke komme det nærmere.

Jeg kan så sige, at det, der var holdningen, det, der var baggrunden for, at vi fremsatte det forslag, har jeg altså rigeligt gjort rede for, og det var, at vores første tanke om at sige, at man måske skulle sige, at det ikke var det fulde beløb, men kun 85 pct., simpelt hen blev slået ned af den daværende regering, dengang vi som opposition markedsførte den. Det blev fuldstændig fejlagtigt og manipulatorisk udlagt fra Folketingets talerstol af den daværende statsminister, og det gjorde et stort indtryk på os. Derfor justerede vi forslaget på plads og sagde: O.k., hvis det koster 100 kr. at flytte en patient fra det ene offentlige til det andet offentlige sygehus, koster det også 100 kr. at flytte den samme patient ud til et privat sygehus. Det var det, Socialdemokratiet stemte for.

Kl. 21:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er fru Sophie Hæstorp Andersen. Værsgo.

Kl. 21:35

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det korte af det lange var jo, at man i selv samme lovforslag jo også tilførte flere midler til sundhedsvæsenet, og det mente vi som Socialdemokrater selvfølgelig ikke, at vi kunne stemme imod, for vi mener også, at man på sundhedsområdet fortsat har en tendens til at være nær på en lang række områder. De 900 mio. kr., som man nu indrømmer at man har overbetalt, er sjovt nok omtrent det samme beløb, som vi mangler for at kunne indføre protonbehandling til de kræftsyge børn på Rigshospitalet. Det kunne også have været penge, vi kunne have

brugt på at behandle nogle af de medicinske patienter, der fortsat ligger på overbebyrdede afdelinger.

Jeg kan have svært ved at forstå, at den her regering, som ellers siger, at den gerne vil bruge skatteydernes penge fornuftigt, synes, at det har været o.k. med overbetaling for at skaffe en privat sektor, og det kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre ministeren om. Hvordan kan man acceptere, at der har foregået en sådan overbetaling, når man har haft så mange andre opgaver foran sig på sundhedsområdet, som også er vigtige?

Kl. 21:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til statsministeren.

Kl. 21:36

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen det kan man da heller ikke. Men nu tager spørgsmålet ligesom sit afsæt i, at nogle skulle have leveret en milliard kroner fuldstændig ubegrundet uden at have fået noget for det. Og det er ikke tilfældet.

Tilfældet er jo, at hvis man vil gå dybere ned i den her diskussion, så vil man sådan set se – og jeg er i øvrigt glad for, at spørgeren ligesom accepterer, at der er kommet flere penge; det er så den første Socialdemokrat i dag, der har påpeget, at der alligevel er tilført flere ressourcer til sundhedsområdet – at vi i den her regering har fået de ressourcer, vi har tilført sundhedsvæsenet, til at række betydeligt meget længere år for år, end den gamle regering gjorde. For hvis vi nu skal være helt ærlige med hensyn til ikke at selvsøse os – og jeg har nævnt det der med, at vi har brugt 24 mia. kr. mere på sundhedsområdet – så er sandheden jo, at den regering, der var før os, jo også år for år brugte flere penge.

Så lad nu være ærlige omkring det. Og hvis vi skal være rigtig ærlige, så er det vel nok også sådan, at stigningstakten i økonomien til sundhedsområdet nogenlunde har været lineær år for år under de sidste to regeringer. Hvad er forskellen? Forskellen er, at den her regering har fået behandlet betydeligt flere patienter for pengene, og hvorfor har vi det? Det har vi, fordi vi har ladet pengene følge patienterne, vi har sat konsekvens bag, vi har lavet et helt nyt system. Vi har lavet et system, hvor den enkelte afdeling ved, at behandler man nogle flere patienter, så får man også nogle flere ressourcer. Der ligger en anden tænkning bag, og derfor køber jeg simpelt hen ikke præmissen om, at der skulle være